

Nội dung bài viết

1. [Dàn ý phân tích tác phẩm Đợi mẹ lớp 7](#)
2. [Phân tích bài thơ Đợi mẹ của Vũ Qu ần Phương ngắn gọn](#)
3. [Phân tích Đợi mẹ lớp 7 siêu hay](#)

Dàn ý phân tích tác phẩm Đợi mẹ lớp 7

I. Mở bài

- Giới thiệu tác giả, tác phẩm
- Nêu cảm nhận chung về bài thơ Đợi mẹ

II. Thân bài

- Phân tích nội dung và các phương pháp nghệ thuật được sử dụng trong bài mà em yêu thích
- Đưa ra suy nghĩ và cảm xúc của em về nội dung của bài (Bài thơ đã gợi cho bản thân em những gì? Đây là lý do khiến em có những cảm xúc ấy?)
- Nêu cảm nhận về cả hai khía cạnh nội dung và nghệ thuật của bài

III. Kết bài

- Khái quát lại cảm nghĩ chung của bản thân về bài thơ Đợi mẹ.

Phân tích bài thơ Đợi mẹ của Vũ Quần Phương ngắn gọn

Những bài thơ viết về mẹ luôn có sức lay động, truyên cảm đặc biệt. Bởi tình mẫu tử là tình cảm thiêng liêng đối với mỗi con người. Ai trong thâm sâu tâm hồn, trái tim mình đều có hình bóng người mẹ kính yêu. Bài thơ "Đợi mẹ" được viết lên từ những rung cảm chân thành, xúc động của một tâm hồn luôn khát khao tình yêu thương của mẹ. Nhà thơ Vũ Quần Phương xa mẹ từ khi còn nhỏ. Có lẽ vì vậy mà khi viết về mẹ, mỗi vần thơ của ông đều như chạm đến những cảm xúc sâu lắng nhất trong lòng người đọc:

Em bé ngồi nhìn ra ruộng lúa

Trời tối trên đầu hè. Nửa vầng trăng non

Em bé nhìn vầng trăng, nhưng chưa nhìn thấy mẹ

Mẹ lẩn trên cánh đồng. Đồng lúa lẩn vào đêm

Ngọn lửa bếp chưa nhen. Căn nhà tranh trống trải

Đom đóm bay ngoài ao. Đom đóm đã vào nhà

Em bé nhìn đom đóm bay, chờ tiếng bàn chân mẹ

Bàn chân mẹ lội bùn ở oạp phía đông xa

Trời về khuya lung linh trăng vườn hoa mạn trắng

Mẹ đã bế vào nhà nỗi đợi vẫn nằm mơ.

Bài thơ kể cho chúng ta nghe về câu chuyện muôn thuở của trẻ thơ: Đợi mẹ. Ai chẳng từng đợi mẹ đi chợ, đi làm. Ai chẳng từng trải qua cảm giác thắc thỏm đứng ngẩn ngơ mong ngóng. Em bé trong bài thơ này cũng vậy. Trời đã tối. Những dấu hiệu của nhịp sống ồn ào ban ngày đã dừng lại. Từng hoạt động của đêm lần lượt diễn ra: Vành trăng non đã lên, đom đóm đã thấp lửa ngoài ao, đom đóm đã bay vào nhà. Vậy nhưng mẹ vẫn chưa làm được về.

Em bé có thể nhìn thấy vầng trăng treo cao tít trên bầu trời nhưng không thể nhìn thấy mẹ. Mẹ vẫn ở ngoài cánh đồng xa. Mẹ lẩn vào cánh đồng, còn cánh đồng lẩn vào đêm. Hình ảnh người mẹ tần tảo, lam lũ bị lẩn, bị chìm vào trong bóng tối gợi bao niềm day dứt, ngậm ngùi. Đâu phải mẹ không mong về với con, đâu phải mẹ không biết còn đang trông ngóng mẹ, nhưng vì cuộc mưu sinh, vì con, mẹ phải đi

sớm về muộn. Hình ảnh của mẹ khiến ta nhớ đến hình ảnh con cò trong câu ca dao xưa: "Con cò lặn lội bờ sông." hay: "Cái cò mà đi ăn đêm".. - thật tội nghiệp biết bao.

Mẹ chưa về, nên bếp chưa lên lửa, mẹ chưa về nên cửa nhà trống trải làm sao. Bóng tối ủa về kéo theo những nỗi sợ mơ hồ trong tâm hồn thơ trẻ. Vì thế, niềm mong mỏi bước chân mẹ càng thêm khắc khoải hơn. Em mong mẹ không phải vì "xu bánh đa gừng" hay củ khoai, lùi mía. Em mong mẹ vì với em, mẹ là ấm áp, mẹ là bình yên. Có mẹ, căn bếp kia mới trở nên ấm cúng, có mẹ, mái nhà tranh mới bớt hoang vắng quanh hiu.

Vậy nhưng, trong khi em bé chờ từng khắc bước chân mẹ, thì bước chân ấy vẫn "ì oạp" nơi cánh đồng xa. Từ tượng thanh "ì oạp" thật giàu sức gợi. Nó gợi lên từng bước chân khó nhọc của mẹ khi phải băng lội giữa bốn bề nước ruộng mênh mông, và lần nữa gợi lên cảm xúc nghẹn ngào nơi trái tim bạn đọc. Thơ là tiếng nói của cảm xúc. Thơ là sợi dây truyền cảm đặc biệt giữa tác giả và độc giả. Nên đọc những vần thơ trên, người đọc không khỏi rung rung xúc động.

Có lẽ, ngày nào mẹ cũng đi làm về muộn như thế, ngày nào em bé cũng thức thỏm chờ mẹ như thế, nên "nỗi đợi" đã vô thức ăn sâu vào tâm tưởng, đi cả vào giấc mơ của em. Em bé đợi mẹ cả trong mơ ở câu thơ cuối thật thương quá đi thôi. Đến bao giờ cuộc sống của mẹ và bé mới bớt nhọc nhằn, bao giờ mẹ mới được về sớm để em bé vui niềm vui bình dị bên mẹ mỗi khi chiều về chứ không phải đợi đến mỗi mòn rã ngủ quên bên bậu cửa?

Bài thơ "Đợi mẹ" có số câu chữ không nhiều, lời thơ giản dị, tự nhiên, ngôn từ giàu sức gợi.. đã mang đến thật nhiều xúc cảm sâu lắng trong lòng người đọc. Qua "nỗi đợi" của em bé về mẹ, bài thơ giúp chúng ta cảm nhận được tình yêu thương của em dành cho mẹ, vị trí đặc biệt của mẹ trong tâm hồn em. Đồng thời, bài thơ còn khắc họa một cách chân thực, cảm động hình ảnh người mẹ tần tảo, lam lũ vì mưu sinh, và vì con.

Phân tích Đợi mẹ lớp 7 siêu hay

Có thể nói tình mẫu tử là thứ tình cảm thiêng liêng đủ sức lay động trái tim của mỗi con người. Sâu thẳm bên trong trái tim của mỗi người, hình ảnh người mẹ kính yêu luôn luôn hiện hữu và khắc ghi dấu ấn. Và thứ tình cảm sâu lắng ấy đã được nhà thơ Vũ Quần Phương khắc họa chân thực và rõ nét trong bài thơ “Đợi mẹ” của mình.

“ Em bé ngồi nhìn ra ruộng lúa

Trời tối trên đầu hè. Nửa vầng trăng non

Em bé nhìn vầng trăng, nhưng chưa nhìn thấy mẹ

Mẹ lặn trên cánh đồng. Đồng lúa lặn vào đêm

Ngon lửa bếp chưa nhen. Căn nhà tranh trống trải

Đom đóm bay ngoài ao. Đom đóm đã vào nhà

Em bé nhìn đóm bay, chờ tiếng bàn chân mẹ

Bàn chân mẹ lội bùn ì oạp phía đông xa

Trời về khuya lung linh trắng vườn hoa mạn trắng

Mẹ đã bế vào nhà nỗi đợi vẫn nằm mơ.”

Chắc hẳn ai trong chúng ta cũng đều phải trải qua câu chuyện muôn thuở thời ấu thơ đợi mẹ về. Cảm giác thấp thỏm mong ngóng mẹ đi chợ, đi làm về. Và với em bé trong bài thơ Đợi mẹ cũng vậy. Trời đã vào tối, nhịp sống ồn ào, náo nhiệt ban ngày đã dừng lại. Dẫn nhường chỗ cho những hoạt động của ban đêm. “Vầng trăng non” đã lên tới đỉnh đầu, “đom đóm” bay từ ngoài ao bay vào tới trong nhà. Ấy thế mà mẹ vẫn chưa đi làm về. Mẹ vẫn hì hụi làm việc tảo tần ngoài đồng xa. Mẹ cùng cánh đồng lẫn vào màn đêm.

Phải nói rằng hình ảnh người mẹ tảo tần trên cánh đồng trong trời đêm gợi lên trong tâm trí người đọc bao nỗi niềm day dứt. Người mẹ nào cũng thương con, người mẹ nào cũng muốn được trở về nhà với đứa con của mình. Thế nhưng bởi cuộc sống mưu sinh ngoài kia, vì con vì cái, mẹ phải cặm cụi sớm hôm, vất vả lo lắng cuộc sống cho đứa con thơ của mình.

Bóng tối dần ập về kéo theo nỗi sợ hãi quẩn quanh tâm hồn đứa trẻ. Vì mẹ chưa về nên bếp chưa lên lửa, vì mẹ chưa về nên căn nhà trống trải. Bởi thế mà niềm mong mỏi bước chân của mẹ càng được dâng lên. Em mong ngóng mẹ về với em. Vậy mà đáp lại sự ngóng trông ấy vẫn là bước chân “ì oạp” nơi đồng xa. Một bước chân nặng nề, khó nhọc của mẹ khi phải lội trên cánh đồng mênh mông là nước. Hình ảnh ấy làm lay động trái tim của biết bao độc giả. Cảm nhận sâu sắc từng vần thơ, người đọc sẽ khó thể nào kìm nén được xúc động. Thấu hiểu nỗi nhọc nhằn cùng tấm lòng yêu thương con của mẹ.

Có lẽ việc đợi mẹ đã như một điểu hiển nhiên trong tâm trí đứa trẻ. Đến mức ngày nào em cũng mong ngóng mẹ về như thế. Làm cho “nỗi đợi” của em đi sâu vào tâm thức hay thậm chí là đi cả vào trong những giấc mơ. Trong cả cơn mơ, em cũng vẫn thấp thỏm mong mẹ về.

Thơ ca là phương tiện truyền tải cảm xúc, là sợi dây gắn kết những xúc cảm chân thực mà tác giả muốn gửi gắm tới bạn đọc. Bài thơ “Đợi mẹ” tuy không dài, lời thơ giản dị, tự nhiên thế nhưng cũng đủ sức chạm tới những cảm xúc sâu lắng trong lòng người đọc. Thông qua sự mong ngóng đợi mẹ của em bé, nhà thơ muốn người đọc cảm nhận được tình yêu thương của người con đối với đấng sinh thành đồng thời là tình mẫu tử thiêng liêng ngút trời. Thêm vào đó, nhà thơ còn khắc họa thành công, đầy cảm động hình ảnh lam lũ, chịu thương chịu khó của những bà mẹ Việt Nam.